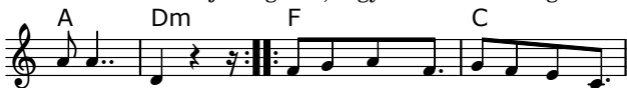

Ahány csillag van az égen

Kinczel Dániel

1. Ahány csillag van az égen, any-nyi ál-dást adtál nékem,
Kö-szö-nöm a jó-ságotat, hogy a szívem vi-rágoz-hat

Is-te - nem. Kö-szö-nöm, hogy jól éb-red-tem,
én-né - kem. Kö-szö-nöm, hogy ve-lem vol-tál,

lesz ru-hám és lesz mit en-nem i - dő - ben.
kí-nok kö-zött ví-gasz-tal-tál meg en - gem.

2. Ahány fűszál van a réten, annyi szépet adtál nékem, Istenem, ∴
Úgy érik meg igéd bennem, mint a kalász a tavaszi napfényben. Te
adsz fényt és záporosót, juhaidnak bőven termő legelőt, ∴ Nem
takarnak, nem is vetnek, hiányt többé nem szenvednek tebenned.

3. Olyan színes lett az éltém, amióta én megtértem, Istenem, ∴
Amilyen a búzamező pipacsvirág mikor kijő teljében. Te festetted
meg az eget, tarkabarka vadvirágos mezőket. ∴: Úgy fesse át Jézus
vére, büntől sötét szívem tiszta fehérre.

4. Mély a szívem békessége, mint a tengernek végtelen kéksége, ∴
Szélvész fölül zavarhatja, de az alját soha fel nem kavarja, Mert
sziklára építettem, biztos alapra vettem Istenben. ∴: Jöhet
szélvész, jeges eső, házamra pusztulás többé már nem jő.